

С. М. Бушак

Баламаджі Павло Іванович

БАЛАМАДЖІ Павло Іванович (15. 12. 1955, с. Делень Арциз. р-ну Одес. обл.) – художник. Член НСХУ (1994). Закін. худож.-графіч. факультет Одес. пед. інституту (1977; майстерня О. Писмиченка). 1977–91 працював учителем образотвор. мистецтва в серед. школах м. Боярка на Київщині; 1991–99 – викл. малюнка, живопису та композиції в Дит. худож. школі № 6 м. Києва, згодом школи мистецтв ім. Г. Жуковського. Від 1991 бере участь у виставках. Працює в галузі станкового живопису та монум. мистецтва. Полотна невеликі, переважно камер. формату. Гол. образотвор. засобом виступає колір, що створює предмети та простір і розставляє на полотнах емоц. та смислові акценти. Творам Б. притаманні святк. декоративність та монум. виразність, характерні для нар. та православно-церк. мистецтва.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Життя», «Неділя» (обидва – 1989), «Бессарабський мотив» (1990), «Сільський мотив», «Портрет дівчини» (обидва – 1991), «Дерево», «Великдень», «Джерельце», «Жінка з

квітами», «Квітень» (усі – 1992), «Осінь», «Степ» (обидва – 1993), «Акація цвіте», «Натюрморт з лампою» (обидва – 1994), «Ранок» (1996), «Останній промінь», «Стара кошара», «Повернення» (усі – 2002); вітраж «Благословіння» (Посольство Респ. Болгарія у Києві, 1997).

Рекомендована література

1. Павло Баламаджі. Живопис: Альбом. К., 1998;
2. Художники болгари. О., 1998.

Бібліографічний опис:

Баламаджі Павло Іванович / С. М. Бушак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41154>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).